

**Isabel Clara Centeno Mediavilla jt 3. veebruari 2005. aasta
hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu**

(Kohtuasi T-58/05)

(2005/C 93/70)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Isabel Clara Centeno Mediavilla, elukoht Sevilla (Hispaania), ja 16 teist hagejat esitasid 3. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindajad on advokaadid Georges Vander-sanden, Laure Levi ja Aurore Finchelstein.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

- tühistada hagejate palgaastme määramine nende töölevõt-mise otsuses selles osas, milles see põhineb uute persona-lieeskirjade XIII lisa artikli 12 lõikel 3;
- sellest järelduvalt määrata uuesti hagejate teenistuskäik (sh hinnates nende kogemust sel viisil ennistatud palgaastmes, nende õigust edutamisele ja pensionile), lähtudes palgaast-mest, milles nad oleks tulnud ametisse nimetada konkursi-teadaande alusel, millest tulenevalt kanti nad töölevõtmise reservnimekirja, kas selles konkursiteadaandes esitatud palgaastmes või sellele vastavas uutest personalieeskirjadest tulenevas palgaastmes (ning sobivas palgajärgus vastavalt enne 1. maid 2004 kohaldatavatele eeskirjadele), alates nende ametisse nimetamise otsusest;
- mõista Euroopa Keskpanka poolt kehtestatud intressimää-rade alusel hagejate kasuks välja hilinemisega seotud intressid kogusummalt, mis vastab nende töölevõtmise otsuses esitatud põhipalga ja selle palgaastme vahele, millele neil oleks pidanud olema õigus kuni nende korrapärase palgaastme määramise otsuse tegemise kuupäevani;
- jätta kõik kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hagejad võtsid ametnikena osa komisjoni töölevõtmise konkur-sist ning kanti töölevõtmise reservnimekirja enne 1. maid 2004, nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määruse nr 723/2004, millega muudetakse Euroopa ühenduste ametnike personaliee-skirjasid ning teistele ühenduse töötajatele kohaldatavat korda, (¹) jõustumise kuupäeva. Hagejad nimetati tegelikult

ametisse 1. mail 2004 ning neile määrati uute personalieeskir-jade XIII lisa artikli 12 üleminekusätete kohaselt palgaaste ja – järk. Hagejad väidavad ühelt poolt, et selle tulemuseks oli konkursiteadaandes esitatud palgaastmest madalama palgaastme määramine ning teiselt poolt, et neile määratud palgaaste ei vasta enam A ja B kategooria palgaastmetele, milles nad olid tööle võetud.

Oma hagi toetuseks vaidlustavad hagejad esiteks XIII lisa artikli 12 õiguspärasuse. Hagejad leiavad, et uute personalieeskirjade XIII lisa artikkel 12 on vastuolus võrdse kohtlemise ja mittedis-krimineerimise põhimõtetega, kuna sama konkursi võitjaid koheldi erinevalt selles osas, et neile määrati erinev palgaaste vastavalt sellele, kas nad võeti tööle enne või pärast 1. maid 2004.

Lisaks väidavad nad, et XIII lisa artikkel 12 rikub uute persona-lieeskirjade artiklit 31. Hagejate arvamuse kohaselt peab vasta-valt artiklile 31 tööle võetud ametnikule määrama palgaastme, mis on esitatud konkursiteadaandes, millele ametnik vastas.

Hagejad toovad samuti esile, et XIII lisa artikkel 12 rikub uute personalieeskirjade artiklit 5, võrdse kohtlemise ja mittedis-krimineerimise ning ametikoha ja palgaastme võrdsuse põhimõt-teid. Nad väidavad, et nende ametikohtasid pole ümber liigi-tatud vastavalt nende põhiametikohtadega seotud ülesannete laadile ja tähtsusele ning hagejatele ei kohaldatud uute persona-lieeskirjade artikli 5 lõiget 5, rikkudes samu töölevõtmise ja teenistuskäigu tingimusi, mida kohaldati sama konkursi võitja-tele, kes nimetati ametisse enne 1. maid 2004.

Nad toovad samuti esile, et XIII lisa artikkel 12 rikub õiguskind-luse ja tagasiulatava jõu keelu põhimõtteid, hagejate oman-datud õigusi ja nende õiguspärasust. Hagejate arvamuse kohaselt tekkisid nende palgaastme määramisega seotud õigused alates hetkest, mil nad kanti töölevõtmise reservnime-kirja, ning selle informatsiooni alusel võisid nad olla kindlad, et ametisse nimetamise korral määratakse neile konkursitea-daandes esitatud palgaaste.

Hagejad toovad lõpuks esile, et siis, kui komisjon parandas oma personalieeskirjade muutmise esialgset ettepanekut ja esitas teksti, mille õiguspärasust on vaidlustatud, ei konsulteeritud uute personalieeskirjade artiklit 10 rikkudes teist korda perso-nalikomiteega.

Oma hagi toetuseks viitavad hagejad samuti hea halduse, hoolsuse, läbipaistvuse, õiguskindluse, heausksuse, võrdse kohtlemise ja mittediskrimineerimise ning ametikoha ja palgaastme võrdsuse põhimõtete rikkumisele.

(¹) ELT L 124, lk 1.

Union française de l'express (UFEX) jt 2. veebruari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-60/05)

(2005/C 93/71)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Union française de l'express (UFEX), asukoht Roissy Charles de Gaulle (Prantsusmaa), DHL International SA, asukoht Roissy Charles de Gaulle (Prantsusmaa), Federal Express International (Prantsusmaa) SNC, asukoht Gennevilliers (Prantsusmaa) ja CRIE, asukoht Asnières (Prantsusmaa), esitasid 2. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindajad on advokaadid Eric Morgan de Rivery ja Jacques Derenne.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

— tühistada komisjoni 19. novembri 2004. aasta otsus SG-Greffe (2004) D/205294;

— jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesoleva hagi esemeks on UFEX'i, varem nimetusega SFEL, la Poste'i vastu detsembris 1990 esitatud kaebuse ristsubsideerimise kohta, mille puhul oli väidetavalt tegemist turgu valitseva seisundi kuritarvitamisega La société française de messagerie internationale (SFMI) kasuks, rahuldamata jätmise otsuse tühistamine. See otsus tehti komisjoni menetluse taaslustamise taotluse esitamise järel pärast ühenduse kohtute poolt komisjoni 30. detsembril 1994. aasta otsuse, (¹) millega jäeti esialgne kaebus rahuldamata, tühistamist.

Käesoleva kohtuasja põhiküsimus on sama, mis oli eespool nimetatud Euroopa Kohtu ja esimese astme kohtu otsuste

esemeks, st see, kas kostja on kaebuse läbivaatamise raames täitnud oma kohustusi. Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsus, millega kaebus jäeti väidetavalt ühenduse huvi puudumise tõttu rahuldamata, rikub ühenduse huvi hindamise kohta käivaid õigusnorme, otsuse põhjendused on vastuolulised ning see otsus sisaldab õiguslikke vigu osas, mis puudutab EÜ artikli 86, EÜ artikli 82, EÜ artikli 3 punkti g ning EÜ artikli 10 alusel kaebuse osaliselt rahuldamata jätmist.

Täpsemalt väidavad hagejad, et komisjon hindas valesti ühenduse huvi mõiste tõlgendamise kohustuslikke elemente, kuna selleks, et põhjendada ühenduse huvi puudumise järeldust, tuleb hinnata kaebuses nimetatud väidetavate õigusrikkumiste tõsidust ning kestust. Seega ei piisa konkurentsi piiravate mõjude olemasolu kindlakstegemisest ning kui need mõjud puuduvad, siis ei saa kaebuse läbivaatamise käigus leida, et puudub igasugune ühenduse huvi.

Õigusrikkumise kestuse osas kritiseerivad hagejad asjaolu, et komisjon tegi kindlaks ainult selle, kas väidetavate õigusrikkumiste kõrvalmõjud on siiaamaani olemas (туруosade liikumine, turult lahkumine, nõudluse hinnatundlikkus, hindade osas püsivate mõjude puudumine jne) ilma, et oleks pööratud tähelepanu põhimõju struktuurilisele olemusele, st sellele, et SFMI-Chronopost on saanud turuliidri positsiooni ning on selle säilitanud.

Otsuse põhjenduste osas tuleb märkida, et vaidlustatud otsuses kinnitab komisjon ühelt poolt seda, et ta teeb ise kindlaks la Poste'i kulude tagasiteenimise astme, mis nii EÜ artikli 82 kui ka EÜ artikli 87 kohaselt oleks ainuke arvutus, mis aitaks kaasa ristsubsideerimise olemasolu kindlakstegemisele ning teiselt poolt, et põhjus, miks ta ei teinud EÜ artikli 82 alusel ise kindlaks la Poste'i kulude tagasiteenimise astet, on see, et see oleks tähendanud la Poste'i enda poolt kaebuse riigiabi puudutava osa jaoks tehtava töö kordamist.

Hagejad vaidlevad samuti vastu komisjoni kinnitusele, mille kohaselt tollivormistuse ja frankeerimise osas Chronopostile tehtud soodustused puudutavad Prantuse riigi tegevust avaliku võimuna ega kuulu EÜ artikli 82, koosmõjus EÜ artikliga 86, kohaldamisalasse.

(¹) Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-119/97 P: UFEX jt v. komisjon (EKL 1999, lk I-1341) ja esimese astme kohtu otsus kohtuasjas T-77/95: REV UFEX jt v. komisjon (EKL 2000, lk I-2167).